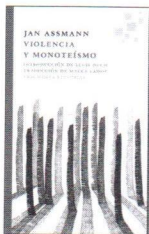

JAN ASSMANN. *Violencia y monoteísmo.*

FRAGMENTA, BARCELONA, 2014, 128 PÀGS.

Si René Girard entenia la religió com el més potent antídoto contra la violència, Assmann proposa que el monoteisme ha estat el màxim promotor de la violència. En efecte, la revolució monoteista d'Amenofis IV, imposant el culte a Amon, va significar que, per primera vegada, s'establís la distinció entre religió vertadera/falsa, que posteriorment va recollir i ampliar la tradició mosaica. A partir de llavors, el sagrat esdevé un artefacte polític d'ús de la violència de cara a l'ordre social. Excel·lent coneixedor de la història egípcia i hebrea, Assmann apunta una aproximació crítica a la tradició: les societats humanes són, en realitat, comunitats de memòria cultural col·lectiva per a les quals la història rememorada deixa més pòsit que l'enganyosa objectivitat històrica. Lligant el passat més antic amb la conjuntura actual, Assmann postula que la religió, més que generar conformitat social (l'opi del poble), pot esdevenir una potent estratègia per a estigmatitzar enemics i mobilitzar les masses. **-Francesc-Xavier Marín**